

SỐ 400

KINH NHỮNG ĐIỀU BỒ-TÁT HẢI Ý HỎI VỀ PHÁP MÔN TỊNH ẨN

Hán dịch: Đời Triệu Tống, Sa-môn Duy Tịnh.

QUYỂN 1

Tôi nghe như vậy:

Một thuở nọ, Đức Thế Tôn trú trong cung của Đại Bồ-tát, là đạo tràng Đại bảo trang nghiêm tối thắng, là cảnh giới thần thông của Như Lai. Đạo tràng ấy là do oai thần của Như Lai kiến lập, tích tập thắng phước trang nghiêm rộng lớn, viên mãn phước trí, diệu hạnh rộng lớn, hiện chuyển tất cả phước báo thù thắng của pháp Phật, hiện bày vô biên năng lực thần biến gia trì của Như Lai, khéo vào cảnh giới đại trí vô ngại. Tất cả người trông thấy đều sinh sự mừng vui khôn xiết, nhập hạnh niệm tuệ, vận hành khắp cả diệu trí bất động; ở trong vô biên kiếp, tu tập vô lượng công đức. Đức Phật Thế Tôn hiện chứng đạo bình đẳng chánh giác các pháp, chuyển pháp luân mầu nhiệm, có thể khéo điều phục vô biên học chúng, đối với các pháp đã đạt tự tại lớn, khéo biết tâm ý và căn tánh của mọi chúng sinh, đã có thể đạt đến giải thoát tối thượng, khéo đoạn trừ tất cả chủng tử tập khí, chứng đắc pháp không gì đặc, ngộ, thân Phật khinh an.

Khi ấy, Đức Thế Tôn cùng với chúng đại Bí-sô sáu trăm tám mươi vạn người hội đủ, đều trụ nơi chân tâm, đoạn trừ tất cả thứ phiền não tích chứa, đều là các vị Pháp vương tử của Như Lai, có năng lực phát sinh pháp hạnh vô sở đặc sâu xa, thân tướng đoan nghiêm, oai nghi đầy đủ, làm rộng phước lớn, đầy đủ chánh trí. Lại có vô lượng, vô số các chúng Đại Bồ-tát không thể nghĩ bàn, không thể so sánh, không thể nói hết, không nói hết được, tất cả đều đạt trí nhãn Bồ-tát vô sở đặc, đã

vượt qua quả vị quán đảnh của Bồ-tát, có khả năng hiển bày diệu dụng thần thông của Bồ-tát ở địa vị vô gia hạnh, đắc Đà-la-ni Vô tận và các môn Đà-la-ni; được tự tại trong Tam-ma-địa Thủ-lăng-nghiêm vương của các Bồ-tát, tất cả chúng sinh đều mừng vui mong được thấy; đã chứng đắc các sự hiểu biết vô ngại, xuất sinh hạnh không phát khởi tỏ ngộ của Bồ-tát, thâm tâm an trú nơi chốn trang nghiêm thù thắng. Tên của các vị là Đại Bồ-tát Vô Tận Tạng, Đại Bồ-tát Vô Lượng Tuệ, Đại Bồ-tát Vô Biên Tuệ, Đại Bồ-tát Vô Duyên Quán, Đại Bồ-tát Thường Tinh Tấn, Đại Bồ-tát Tinh Tấn Tuệ, Đại Bồ-tát Vô Đoạn Biện Tài, Đại Bồ-tát Vô Trước Vô Úy Tích, Đại Bồ-tát Tất Cánh Nghĩa Tuệ. Có vô lượng vô số, chẳng thể nghĩ bàn, không thể sánh kịp, chẳng thể nói hết, nói chẳng thể hết các chúng Đại Bồ-tát như thế, đều cùng tụ hội.

Bấy giờ, Thế Tôn dùng quả vị Bồ-tát hạnh, nên theo phương tiện xuất sinh pháp môn vô chướng ngại là chánh pháp sâu xa dùng để trang nghiêm nơi đạo các Bồ-tát, thành tựu tất cả pháp Phật với lực vô úy trí hạnh chân thật, nhập môn ấn Tổng trì tự tại tối thượng của tất cả pháp, nhập môn vô ngại giải, quyết định xuất sinh cảnh giới của diệu Trí đại thần thông, hiển bày tất cả pháp luân không thoái chuyển, thấu hết các thừa, trụ lý bình đẳng, nhập vào tánh không phân biệt của pháp giới tùy thuận căn tánh, ý thích của chúng sinh mà mở bày diễn thuyết, tùy theo đó nhận biết rõ chánh pháp chân thật quyết định, phá bỏ các cảnh ma, dùng lý pháp vững chắc sâu xa để dứt trừ tất cả tri kiến phiền não, nhập vào tuệ không vướng mắc, tuyên thuyết trí phương tiện khéo léo, hồi hướng rộng khắp, nhập vào tánh trí bình đẳng của tất cả chư Phật, dùng pháp môn gia trì không ngại, như thật, quyết định nêu bày các pháp, đối với không phân biệt, chẳng phải không phân biệt đều nhập vào bình đẳng, hiểu rõ pháp duyên sinh, tích tập vô lượng phước trí diệu hạnh; thân, lời, tâm Phật trang nghiêm bình đẳng, nhân đó mà biết tất cả tuệ môn vô tận như niệm, tuệ, hạnh... đem lý bốn Thánh đế, hiển bày pháp của thừa Thanh văn, dùng trí hiểu rõ về thân tâm, làm rõ pháp của thừa Duyên giác, dùng quán đảnh đắc Nhất thiết trí, hiển bày pháp Đại thừa, nhập vào lý tự tại của tất cả pháp, xuất sinh công đức vô biên của Như Lai. Vì vậy Như Lai khai mở, diễn nói, nêu bày biểu hiện, phân biệt giải thích rõ ràng thông suốt.

Lúc ấy, Đức Thế Tôn sắp giảng nói pháp quyết định rất sâu xa rộng lớn như vậy, bỗng nhiên trong tam thiên đại thiên thế giới này, nước dâng tràn ngập giống như biển cả, dưới thì đến mặt đất, trên thì

đến đạo tràng Đại bảo trang nghiêm tối thắng. Lại như khi kiếp hoại thủy tai xuất hiện, tất cả tam thiên đại thiên thế giới, nước dâng đầy ắp, dưới đến thủy luân, mệnh môn như biển, nay ở đây nước lớn cũng giống như thế. Tuy tam thiên đại thiên thế giới này, nước dâng tràn đầy như vậy, nhưng trong đó các quốc độ, thành ấp làng xóm và dân chúng đều không bị tổn hại, cũng không bị trở ngại. Và bốn châu lớn trong cõi Diêm-phù-đề, cho đến biển cả, núi Tu-di..., hết thủy cung điện của chư Thiên thuộc Dục giới đều không bị hủy hoại hay chướng ngại mảy may. Trước tiên hiện tượng như thế rồi, sau đó, ở trong cơn hồng thủy ấy xuất hiện vô số trăm ngàn hoa sen vĩ đại. Hoa ấy cao lớn, thân bằng lưu ly, cành bằng đế thanh, lá bằng vàng Diêm-phù-đàn, tua bằng tạng bảo cát tường, đài bằng mã não, chân châu quán quanh. Mỗi hoa lại có vô số ức trăm ngàn cánh, cánh ấy rộng một câu-lô-xá. Những hoa sen này từ nơi đạo tràng Đại bảo trang nghiêm tối thắng, vọt hiện trên hư không, cao một cây Đa-la, tất cả đại chúng đều ngồi trên hoa sen. Trong hoa sen ấy, tùy theo màu sắc của hoa mà phóng ra ánh sáng lớn, chiếu khắp vô lượng vô số cõi Phật ở mười phương khiến tất cả đại chúng trong pháp hội vui mừng cho là điều chưa từng có, chắp tay cung kính, đều nói:

–Nay hiện tượng lành hy hữu như thế, có lẽ Đức Thế Tôn sẽ giảng nói pháp mầu?

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Từ Thị, thấy việc thần biến lớn lao như thế, liền từ chỗ ngồi trên đài hoa sen, đứng dậy bày áo vai phải, gối phải chাম đất, chắp tay hướng đến Phật, cung kính đánh lễ, bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Vì lẽ gì hôm nay, trước hết hiện ra tướng lạ, tức trong tam thiên đại thiên thế giới này, nước lớn dâng tràn, cuộn cuộn như biển, rồi lại hiện ra vô số ức trăm ngàn hoa sen to lớn.

Bạch Đức Thế Tôn! Từ xưa nay con chưa được nghe, chưa được thấy thần biến vĩ đại ít có như thế. Xin Phật giảng nói cho.

Phật bảo Bồ-tát Từ Thị:

–Từ Thị nên biết! Ở phương dưới, cách cõi Phật này hơn ức triệu trăm ngàn cõi Phật không thể nói hết, nhiều như số vi trần nơi mười cõi Phật, có thế giới tên là Vô lượng công đức bảo vô cấu thù diệu trang nghiêm, cõi ấy có Phật hiệu là Hải Thắng Trì Tuệ Du Hý Xuất Cao Thần Thông Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác, hiện đang trụ ở đó thuyết pháp giáo hóa. Nơi ấy có Bồ-tát tên là Hải Ý cùng với các chúng Đại Bồ-tát vượt ngoài tính toán, tất cả cùng đến thế giới Ta-bà này, để chiêm ngưỡng lễ bái, cung kính cúng dường Như Lai. Lại nữa,

đối với pháp ta giảng nói, họ có điều thưa hỏi. Vì lý do đó, nên hiện bày tướng lành này.

Lúc này, Tôn giả Xá-lợi Tử bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Bồ-tát Hải Ý ở cách đây quá xa, vì sao Đức Thế Tôn nói Bồ-tát kia có thể nghe Phật thuyết pháp nơi hội này?

Phật bảo:

–Này Xá-lợi Tử! Như ông bây giờ ở trước ta, nghe ta giảng nói chánh pháp, Bồ-tát Hải Ý tuy ở thế giới kia nhưng có thể nghe pháp ta nói, cũng giống như thế.

Này Xá-lợi Tử! Lại như ông hiện tại thấy ta và các đại chúng, Bồ-tát Hải Ý kia có thể thấy ta và đại chúng, cũng giống như thế.

Tôn giả Xá-lợi Tử nói:

–Hy hữu thay! Bạch Thế Tôn! Các Đại Bồ-tát có trí lực thần thông chẳng thể nghĩ bàn. Bồ-tát Hải Ý ấy, ở nơi cõi nước rất xa có thể dùng mắt không chướng ngại thấy rõ cảnh tượng ở đây, dùng tai không chướng ngại nghe rõ âm thanh nơi cõi này.

Bạch Thế Tôn! Nếu có người được nghe về công đức oai thần chẳng thể nghĩ bàn của các Đại Bồ-tát tức không ai là không phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Khi Tôn giả Xá-lợi Tử nói như thế, có hai vạn bốn ngàn Thiên tử đều phát tâm cầu đạo quả Bồ-đề vô thượng.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Hải Ý cùng các chúng Đại Bồ-tát, số lượng vượt quá sự tính toán, cung kính vây quanh, đồng thời chiêm ngưỡng Đức Phật Thế Tôn Hải Thắng Trì Tuệ Du Hý Xuất Cao Thần Thông Như Lai rồi, liền lãnh thọ lời dạy, nương nơi sức thần thông của đức Như Lai kia và thần thông đã thành tựu không gia hạnh của Bồ-tát, trong khoảng một niệm, một nháy mắt, ẩn phục thân tướng nơi thế giới kia, tức thì ngay trong đạo tràng Đại bảo trang nghiêm tối thắng ở thế giới Ta-bà này vọt hiện trên không trung, cao một cây đa-la, an nhiên ngồi vào trong tòa sư tử trên đài hoa sen cao lớn. Các Bồ-tát khác cũng đều ngồi vào tòa trên đài hoa sen. Trong vô số vô lượng các cõi Phật ở thế giới phương dưới, lại có vô lượng vô số chúng Bồ-tát đi theo Bồ-tát Hải Ý để đến nghe pháp.

Khi ấy, trong đạo tràng Đại bảo trang nghiêm tối thắng có tất cả chúng Đại Bồ-tát ở mười phương thế giới tụ hội đến, đều ngồi nơi tòa trên đài hoa sen, chung quanh có đầy đủ điều kỳ diệu đặc biệt, tất cả

các đại chúng đến dự, tâm đều hoan hỷ, đều được thanh tịnh, tán thán là việc chưa từng có, chấp tay đánh lễ chư Bồ-tát kia.

Bồ-tát Hải Ý dùng các hoa trắng diêu trong thế giới Trang nghiêm thù diêu vô cấu vô lượng công đức bảo kia, hoa ấy tên là Vô ưu thích duyệt ái lạc hỷ kiến, rộng một câu-lô-xá; hoa có vô số trăm ngàn cánh để cúng dường Như Lai một cách ứng hợp các Bồ-tát, tất cả trông thấy tâm đều dứt hết cấu uế, thiện căn từ đời trước đều được thanh tịnh. Các chúng hội đó đều sinh hoan hỷ, ưa thích. Hoa có ánh sáng, lại có mùi thơm thượng diêu. Ở trước Đức Thế Tôn, Đại Bồ-tát dùng các loại hoa bậc nhất cúng dường xong, lại tung rải hoa tươi đẹp to lớn, mỗi mỗi hoa lớn bảy người, rải khắp tràn ngập đạo tràng Đại bảo trang nghiêm, tất cả đại chúng đều đạt được vị thiền duyệt Ly sinh hỷ lạc. Trong hư không, tự nhiên các loại tiếng trống vang lên, phát ra âm thanh khả ái, mọi người nghe đều được niềm vui vì diêu của thiên đình.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Hải Ý làm các việc cúng dường như thế rồi, từ trên không hạ xuống, đầu mặt sát đất lễ chân Đức Thế Tôn, vòng quanh bên phải bảy vòng, chấp tay cung kính đứng yên trước Phật, bạch:

–Bạch Thế Tôn! Như Lai Hải Thắng Trì Tuệ Du Hý Xuất Cao Thần Thông gởi lời thăm hỏi Như Lai Thế Tôn Thích-ca Mâu-ni, ít bệnh, ít phiền não, đi đứng nhẹ nhàng, sức khỏe được nhiều an lạc, được an vui chăng?

Khi ấy, tất cả Bồ-tát cùng đi đều từ trên không hạ xuống, đầu mặt đánh lễ chân Phật xong, vòng quanh bên phải bảy vòng rồi thảy đều về lại chỗ ngồi.

Bấy giờ, nơi tam thiên thế giới này, có Đại Phạm vương tên là Đại Bi Tư Duy hiện ở tại cõi Phạm thế nơi bốn đại châu an ổn không lo, bỗng nhiên thấy khắp tam thiên đại thiên thế giới này, nước lớn tràn ngập, cuộn cuộn như biển, lại có vô số trăm ngàn hoa sen to lớn, cao rộng xuất hiện với đủ loại tướng thù thắng và tại đạo tràng Đại bảo trang nghiêm kia có vô số Bồ-tát đầy khắp. Thấy hiện tượng ấy rồi Đại Phạm vương liền nghĩ: “Kiếp hỏa chưa có tướng hoại thiêu đốt thì đâu có nước lớn đầy khắp. Như vậy thì do duyên cố gì? Chẳng lẽ là do thần lực của Như Lai? Nay ta nên đến hỏi Phật Thế Tôn về tướng hy hữu này là do nhân duyên gì.”

Khi ấy, Đại phạm Thiên vương Đại Bi Tư Duy nghĩ như thế rồi, liền cùng sáu vạn tám ngàn Phạm chúng, rời khỏi cõi Phạm, cung kính vây quanh, đến trước Thế Tôn ở đạo tràng Đại bảo trang nghiêm tối

thắng, đứng trong hư không, cúi mình chấp tay đánh lễ Thế Tôn và bạch:

–Bạch Thế Tôn! Do duyên gì mà nay tam thiên đại thiên thế giới này, nước lớn tràn ngập, cuộn cuộn như biển? Lại có vô số trăm ngàn hoa sen to lớn xuất hiện? Và các Bồ-tát đại sĩ đều ngồi trên tòa hoa sen, nhưng tất cả cõi nước, thành ấp, xóm làng, dân chúng và bốn đại châu ở cõi Diêm-phù-đề, các cung trời thuộc Dục giới cho đến biển lớn, Tu-di, các núi trong tam đại thiên thế giới này đều không bị tổn hại và cũng không có chướng ngại? Những hiện tượng như thế rất là ít có. Đây là do nhân duyên gì? Hay là thần lực gì? Xin Thế Tôn vì con mà diễn nói.

Bấy giờ, Phật bảo Phạm thiên Đại Bi Tư Duy:

–Đại Phạm nên biết! Ở thế giới phương dưới, có một cõi Phật, tên là Vô lượng công đức bảo vô cấu thù diệu trang nghiêm, Đức Phật Thế Tôn cõi đó hiệu là Như Lai Hải Thắng Trì Tuệ Du Hý Xuất Cao Thần Thông. Cõi đó hiện có Bồ-tát tên là Hải Ý cùng với các chúng Đại Bồ-tát đông đảo vượt ngoài sự tính đếm, vân tập đến thế giới Ta-bà để chiêm ngưỡng, lễ bái, cung kính cúng dường ta. Lại ở trong pháp hội rộng lớn hôm nay có điều thưa hỏi. Đó là diệu lực thần thông của Bồ-tát kia nên ở thế giới này, trước hiện ra điềm lành như thế.

Phạm thiên bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Trong pháp hội đại tập này đã có chánh pháp, nay còn giảng nói gì nữa?

Phật nói:

–Này Phạm thiên! Cảnh giới chư Phật là chẳng thể nghĩ bàn, trí tuệ biện tài và sức oai thần của Như Lai cũng thể hạn lượng. Ông thấy Như Lai im lặng chớ cho là không nói. Ta thường vì các Bồ-tát từ mười phương thế giới đến mà tuyên nói chánh pháp quyết định một cách rộng rãi.

Bấy giờ, Đại phạm Thiên vương Đại Bi Tư Duy lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Phật nói việc hiện thần biến ấy là do Đại Bồ-tát Hải Ý, vị ấy là ai vậy?

Phật nói:

–Này Đại phạm! Nay trong pháp hội này có hoa sen lớn, rộng mười do-tuần. Nơi hoa có đài, trên đài lại có tòa Sư tử trang hoàng bằng các báu. Trong tòa có một vị Bồ-tát Đại sĩ ngồi trên đó, thân sắc vàng

ròng, tướng hảo đoan nghiêm, chỉ trừ Như Lai, ngoài ra thân tướng của các Bồ-tát khác đều bị thấu tóm theo sắc tướng đó, có vô số ngàn chúng Bồ-tát vây quanh đánh lễ, ông có thấy không?

Đáp:

–Đã thấy!

Phật bảo:

–Này Đại phạm! Vị có tướng thân thông viên mãn như thế chính là Bồ-tát Hải Ý.

Khi ấy, Phạm thiên Đại Bi Tư Duy mới hướng về Bồ-tát Hải Ý cung kính đánh lễ, rồi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nếu có chúng sinh được nghe tên của Bồ-tát Hải Ý như thế, nên biết người ấy tức đạt được điều lợi ích, tốt đẹp lớn. Hôm nay, con được nghe tên của vị Đại sĩ Bồ-tát này, được trông thấy sắc tướng của Bồ-tát như thế thật rất vui mừng, nhanh chóng được lợi ích tốt đẹp.

Phạm thiên lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Pháp hội đại tập này sẽ tồn tại lâu dài như thế nào?

Phật nói:

–Này Đại phạm! Nay chánh pháp này, tùy theo thọ mạng dài hay ngắn của Phật mà tồn tại. Sau khi Phật Niết-bàn, có các Bồ-tát, đối với chánh pháp này, thọ trì đọc tụng, rộng vì mọi người mở bày diễn nói. Vì sao? Này Đại phạm! Vì chư Phật, Bồ-tát có trong thế gian đời quá khứ, vị lai, hiện tại đều từ đây mà ra.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Hải Ý nương vào thần lực của Phật, vì khắp tất cả chúng sinh hoan hỷ trong pháp hội này và vì Đại phạm Thiên vương Đại Bi Tư Duy đã khởi tâm kính tín, lại vì trang nghiêm chánh pháp ở đây, cũng vì hiển bày diệu lực trí tuệ biện tài của mình, nên tức khắc, Bồ-tát ấy cùng với hoa sen cao lớn và tòa Sư tử kia đều vọt lên hư không, cao bảy cây Đa-la, rồi ở trên không nói kệ:

Phương dưới, quá vô số cõi nước

Có cõi Phật tên Công đức nghiêm

Phật hiệu Hải Thắng Thần Thông Tuệ

Hiện ở nơi ấy làm hóa chủ.

Cõi ấy, các đức đều tròn đủ

Bồ-tát an trú không lo sợ

Pháp môn Phật Như Lai kia nói

Chúng ta nghe rồi đều thọ trì.
Cho nên chúng ta đến cõi ấy
Chiêm ngưỡng, kính lễ Bạc Thập Lực
Các Bồ-tát ấy đến nơi này
Đều thăm hỏi Phật Đại Ngưu Vương.
Nay con đành lễ Pháp vương rồi
Cũng lễ Phật đại trí khó sánh
Chỗ nên cúng dường theo đó làm
Cúng dường khắp hết Phật Chánh Giác.
Thường quán thân Phật sắc vô sắc
Lìa thọ lìa hành cũng lìa thức
Ba thứ nhận lãnh này cũng không
Trong đó trong lặng thường thanh tịnh.
Nếu không sắc tướng và vẻ đẹp
Đó là chánh quán Phật Thế Tôn
Tuệ nhãn thanh tịnh chiếu Pháp thân
Mới thấy nghĩa chân thật vô cấu.
Với pháp, không thủ cũng không xả
Không ngã, không ngã sở nhị biên
An trú nội nhập tánh tịch nhiên
Dứt trừ mọi chấp thủ ngoài tâm.
Phân biệt hữu, vô, lìa phân biệt
Tâm ấy vắng lặng như hư không
Là luôn cúng dường chư Thế Tôn
Nơi cờ chánh pháp khéo kiến lập.
Nếu quán các pháp giống như huyễn
Trong đó, cho nhận đều là không
Tuy biết tạo tác vốn không có
Cũng không lìa bỏ nơi các pháp.
Mà không quyết định câu Bồ-đề
Lại không quyết định trụ sinh tử
Không tâm xan tham, không người thí
Xa lìa lỗi lầm trong bố thí.
Dừng nghĩ, điều tịch thân ngữ tâm
Hành theo ba nghiệp không bức não

Trừ các phiền não, dứt thiêu đốt
 Trí sáng, các căn thường tịch tĩnh.
 Tuy biết Bồ-đề vô sở đắc
 Chẳng bỏ chúng sinh trụ vô ngã
 Để độ các chúng sinh phá giới
 Trì giới hạnh rộng lớn thanh tịnh.
 Hiểu rõ tánh sát-na các pháp
 Cũng không bị các cảnh phá hoại
 Trong tâm vắng lặng như hư không
 Quán ngoài thế gian giống như huyễn.
 Dù cắt thân thể ra từng mảnh
 Cũng không khởi lên tâm sân hận
 Cho đến ngồi cây thành Bồ-đề
 Quyết giữ hạnh nhẫn Phật đã dạy.
 Thường quán pháp như trăng đáy nước
 Như bọt, như huyễn, như sóng nắng
 Hiểu rõ không “thọ” cũng không “nhân”
 Và cũng không Ma-noa-phạ-ca.
 Bồ-đề chúng sinh tuy “vô đắc”
 Vì lợi tha nên cầu Bồ-đề
 Nếu nghe lý này, sợ chẳng sinh
 Trong ấy luôn phát hạnh tinh tấn.
 Nếu thường nơi tâm không chấp trước
 Đối với ngoại cảnh không sinh chán
 Biết được tâm hành của chúng sinh
 Ở trong ba đời tùy thuận chuyển.
 Khiến các chúng ma chẳng thể biết
 Tâm sở hành tùy chỗ biến chuyển
 Đến bờ bên kia khéo trụ tâm
 Viên mãn thiên định, tuệ thần thông.
 Con nghe pháp chư Phật đã nói
 Tùy theo chỗ nghe thường thọ trì
 Dù trải qua trong vô biên kiếp
 Biện tài của Phật không cùng tận.
 Lại ở trong tất cả Phật pháp
 Chúng sinh không đọa, cũng không đắm

Đủ tạng trí tuệ năng lực quý
Bạc vắng lặng, tự tại ba cõi.
Người đến, chỗ đến đều xa lìa
Trong đó, không đến cũng không đi
Tùy tâm sở hành của chúng sinh
Chỗ đến không trú, cũng không động.
Tuy đến bờ kia đủ các đức
Đối với các đức không chấp tướng
Thích-ca Đại Ngưu Vương tuyệt vời
Vì vậy nay con xin đánh lễ.
Như mặt trời trong lành tỏa chiếu
Làm mờ ánh sáng các vì sao
Lại như ánh sáng của kiếp hỏa
Trên đến Phạm thế, dưới tới đất.
Lại như núi chúa lớn Tu-di
Giữ đất cũng như giữ các núi
Trong hào tướng Ngưu Vương Thích-ca
Quang minh tối thắng vượt tam giới.
Tất cả chúng Bồ-tát mười phương
Đều từ trong trăm cõi Phật đến
Chiêm ngưỡng sắc tướng oai quang Phật
Tất cả đều sinh vui mừng lớn.
Tùy theo ý nguyện tâm chúng sinh
Như Lai đều vì họ khai thị
Con biết đại oai thần Như Lai
Nên từ nước con đến cõi này.
Phật dùng một âm diễn nói pháp
Tùy loại chúng sinh đều biết rõ
Cho đến tiếng chúng sinh sai khác
Như Lai tùy nghi vì họ nói.
Tất cả chúng sinh, ý sai biệt
Như cát như bụi còn tính được
Âm thanh vi diệu của Mâu-ni
Ngang bằng hư không, không thể tính.
Hư không, không thể lường ranh giới

---

*Chúng sinh không thể biết hết số
Cho đến sinh tử trong đời trước
Cũng lại không thể biết hạn lượng.
Biên giới hư không, số chúng sinh
Sinh tử đời trước còn thể biết
Cảnh giới định tuệ của chư Phật
Rốt ráo không thể biết phần nhỏ.
Chúng sinh vô lượng đều quy mạng
Ngũ vương, pháp chủ Bạc tôn quý
Nhiều kiếp chuyên tu, trang nghiêm đức
Biên vực sắc tướng không sánh được.
Phật ta đủ sức oai thần lớn
Biết khắp sự tin hiểu chúng sinh
Đáng hy hữu này gặp khó biết
Đảnh lễ Bạc khéo độ các cõi.*

